

LUNEA SFÂNTULUI DUH LA REPREZENTANȚA RUSĂ (MISSIA)

Luni, 8 / 21 iunie 2021, s-a prăznuit Lunea Sfântului Duh în Biserica Sfintei Treimi a Reprezentanței Ruse a Patriarhiei Moscovei, aflată în partea nouă a Ierusalimului, nu departe de Poarta Nouă, înspre nord-vest.

Sfânta Liturghie a fost condusă de Preafericirea Sa Părintele nostru Teofil Patriarhul Ierusalimului împreună cu care au slujit Înaltpreasfințitul Mitropolit al Capitoliadei Isihie, Înaltpreasfințiții Arhiepiscopi Aristarh al Constantinei și Teodosie al Sevastiei, Înaltpreasfințitul Mitropolit al Elenupolei Ioachim, Înaltpreasfințitul Arhiepiscop al Madavei Aristovul, Ieromonahi Aghiotafiți, Superiorul Reprezentanței Ruse Arhimandritul Alexandru, alți preoți ai Reprezentanței Ruse și Arhidiaconul Marcu. Au cântat monahiile Reprezentanței și au luat parte numeroși credincioși ruși. Au fost prezenți Ambasadorul Rusiei în Israel și în Palestina și reprezentantul Patriarhiei latine și al Custodiei Țării Sfinte.

La Chinonicul Sfintei Liturghii, Preafericirea Sa a rostit această cuvântare:

„Sioane Sfinte, maica tuturor Bisericilor întru care în chip de foc Duhul Mângâietor S-a pogorât înfricoșător peste Apostoli, bucură-te acum și prăznuiește Cincizecimea cea de lume dorită cu adevărat, veselindu-te împreună cu noi”.

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși Creștini,

Harul Sfântului și de viață făcătorului Duh ne-a adunat pe toți în această Biserică a Sfintei Treimi pentru ca, prin doxologie și Euharistie, să slăvim Acest Duh de viață făcător și atotputernic, Unul din Treime, Dumnezeu de o cinste, de o

ființă și de o slavă cu Tatăl și cu Fiul.

Se bucură și se veselește maica tuturor Bisericilor, Sfântul Sion, pentru că în sfintele ei lăcașuri s-a pogorât în chip de foc Duhul Mângâietor peste Apostolii Domnului, după cum cântă imnograful: „Astăzi a venit lucrarea Preasfântului Tău Duh, Doamne, peste Apostolii Tăi; și, înțelepți arătându-i, prin cunoștința de Dumnezeu, i-a umplut de fericită învățătura Ta. Pentru aceasta, slăvim rânduiala Ta cea mântuitoare, Iisuse atotputernice, Mântuitorul sufletelor noastre”.

Lucrarea Sfântului Duh, care este comună celor trei Persoane ale Sfintei Treimi, nu este alta decât harul pe care l-au primit Apostolii din plinătatea lui Dumnezeu Cuvântul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, după cum mărturisește Evanghelistul Ioan: „Și din plinătatea Lui noi toți am luat și har peste har. Pentru că Legea prin Moise s-a dat, iar harul și adevărul au venit prin Iisus Hristos” (Ioan 1, 16).

Pe Apostoli i-a pus Hristos mai întâi în Biserică Sa (Cf. 1 Corinteni 12, 28), iar Apostolii, devenind vase ale revărsării darurilor Sfântului Duh, s-au arătat temelie a Bisericii, Hristos fiind piatra din capul unghiului. Biserică este sălașul lui Dumnezeu în Duhul Sfânt, după cum propovăduiește dumnezeiescul Pavel: „Zidiți fiind pe temelia Apostolilor și a proorocilor, piatra cea din capul unghiului fiind însuși Iisus Hristos. Întru El orice zidire bine alcătuită crește ca să ajungă un locaș sfânt în Domnul, în Care voi împreună sunteți zidiți, spre a fi locaș al lui Dumnezeu în Duh” (Efeseni 2, 20-22).

Trebuie menționat că Domnul le-a făgăduit Apostolilor trimiterea Duhului Sfânt atât înainte de Răstignire, cât și după Învierea Lui. Potrivit Evanghelistului Ioan, Iisus a spus ucenicilor Lui imediat după Cina cea de Taină: „Eu voi ruga pe Tatăl și alt Mângâietor vă va da vouă ca să fie cu voi în veac” (Ioan 14, 16). După Învierea Sa, Domnul a spus iar Apostolilor: „Și iată, Eu trimit peste voi făgăduința Tatălui

Meu. Voi însă şedeţi în cetate, până ce vă veţi îmbrăca cu putere de sus" (Luca 24, 49).

Făgăduinţa lui Dumnezeu Tatăl nu este alta decât Mângâietorul, adică Duhul Sfânt cu a Căruia dumnezeiască putere aveau să se îmbrace Apostolii, ca şi cu o platoşă.

Această putere dumnezeiască de sus, adică lucrarea Duhului Mângâietor, este cea care „toată rânduiala Bisericii o primeşte”, după cum spune şi imnograful: „Pe toate le dă Duhul Sfânt: izvorăşte proorocii, sfinţeşte pe preoţi, pe cei necărturari i-a învăţat înţelepciune, pe pescari teologi i-a arătat, toată rânduiala Bisericii o primeşte. Cel Ce eşti de o fiinţă şi de un scaun cu Tatăl şi cu Fiul, Mângâietorule, slavă Ție!”.

Potrivit Sfântului Ioan Damaschin, Duhul Sfânt îi face „pe fiii Bisericii cu chip de lumină”. Şi aceasta pentru că, după cum spune Sfântul Grigorie Teologul, „luminarea este strălucire a sufletelor... împărtăşire de lumină, risipire a întunericului”. „Eu sunt Lumina lumii; cel ce Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieţii” (Ioan 8, 12), spune Domnul.

Biserica, fiind trupul lui Hristos (Cf. Coloseni 1, 24), deţine lumina vieţii, iar mădularele ei sunt chemate de către dumnezeiescul Pavel să umble ca fii ai luminii (Cf. Efeseni 5, 8). Şi aceasta pentru că mădularele Bisericii, adică ale trupului lui Hristos, sunt, potrivit Apostolului Petru, „seminţie aleasă, preoţie împărătească, neam sfânt, popor agonisit de Dumnezeu, ca să vestiţi în lume bunătăţile Celui Ce v- a chemat din întuneric la lumina Sa cea minunată” (1 Petru 2, 9).

Această lumină minunată este Harul Duhului Mântuitorului nostru Hristos care a fost vestit prin Prooroci şi a strălucit în Apostoli. „Domnul este Duh şi unde este Duhul Domnului acolo este libertate” (2 Corinteni 3, 17), vesteşte Sfântul

Pavel. Această libertate, „pe care o avem în Hristos Iisus” (Galateni 2, 4) este conștiința Bisericii.

Această conștiință este puterea Sfântului Duh care menține și face trainică unitatea Bisericii noastre cea Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească, adică a Bisericilor Ortodoxe surori cele de un cuget și de o credință.

Această mărturie a unității o vestim și noi împreună cu Bisericile Ortodoxe surori prin această dumnezeiască Liturghie săvârșită în această însemnată zi a venirii Sfântului Duh în foișorul din Ierusalim, și rostim îndemnul dumnezeiescului Pavel:

„De aceea vă îndemn ca, (..) cu toată smerenia și blândețea, cu îndelungă-răbdare, să vă îngăduiți unii pe alții în iubire, să vă siliți să păziți unitatea Duhului, întru legătura păcii” (Efeseni 4, 2-3).

Potrivit imnografului, Duhul Sfânt „aduce liniște în inimi”. De aceea, împreună cu David, cântăm: „Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine” (Psalmul 50, 13), rugămu-Te, Doamne Iubitorule de oameni.

Și, împreună cu imnograful, să zicem: „Odinioară limbile au fost amestecate, pentru îndrăzneala zidirii turnului; iar acum limbile au fost înțelepțite, pentru slava cunoștinței de Dumnezeu. Atunci a pedepsit Dumnezeu pe cei nelegiuți, pentru greșală; acum Hristos a luminat pe pescari cu Duhul. Atunci s-a lucrat felurimea limbilor spre pedepsire; acum se reînnoiește înțelegerea, spre mântuirea sufletelor noastre”.

Prin venirea Duhului Sfânt, pentru mijlocirea preabinecuvântatei Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria și pentru rugăciunile Apostolilor Tăi, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne pe noi. Amin.

La mulți ani!

După Sfânta Liturghie a urmat o mică tratație în biroul Reprezentanței.

În continuare, a avut loc masa, în prezența Ambasadorului Rusiei în Ramalla și a altor oficialități. În timpul acestei mese, Preafericirea Sa a rostit această cuvântare în limba engleză:

Your Eminences,

Dragă Părinte Alexandru,

Stimați membri ai Serviciului Diplomatic Rus,

Înalt Preasfințiile Voastre,

Preasfințiile Voastre,

Cucernici părinți,

Iubiți monahi,

Surori și frați,

Alăturându-ne vouă astăzi pentru această sărbătoare binecuvântată, ne amintim cuvintele pe care le cântăm în acest moment :

Când Cel Preaînalt, coborându-se,

a amestecat limbile,

atunci a despărțit neamurile;

iar când a împărțit limbile cele de foc,

atunci a chemat pe toți la o unire;

și cu toți, ca într-un glas, slăvim pe Duhul cel Preasfânt.

(Condac la Praznicul Cincizecimii)

Tocmai am demonstrat într-un mod tangibil unitatea Bisericii

noastre ortodoxe în numele Domnului nostru Iisus Hristos prin celebrarea Sfintei Liturghii. Această unitate care își găsește expresia în împărtășirea Potirului comun este darul Duhului Sfânt, care este Mângâietorul și care guvernează întreaga viață a Bisericii. În acest fel, trăim în zilele noastre aceeași unitate neîntreruptă care a fost dăruită Bisericii la Cincizecime.

Observăm în lumea noastră fenomenul de globalizare economică, tehnologică și antreprenorială. Atât de multe activități de care depinde viața noastră sunt exercitate la nivel internațional. Dar noi, creștinii, nu putem uita că trăim propria noastră viață universală. Și noi ocupăm oikumene-ul. Suntem cu adevărat globali. Acest lucru se datorează faptului că Biserica trăiește viața Duhului Sfânt, iar această viață este darul universal pentru omenire. Este disponibilă pentru toți, deschisă pentru toți, un dar gratuit pentru toți.

Știm acest lucru pentru că, în calitate de creștini, în general, și de ortodocși, în special, avem o misiune față de întreaga lume – o misiune globală, dacă vreți – de a fi martiriul viu al adevărului lui Dumnezeu și al luminii Duhului Sfânt pe care le-am primit de la Apostoli. Acest adevăr este izvorul vieții veșnice și al mântuirii pentru întreaga omenire, iar acest adevăr este de o importanță supremă pentru toate popoarele.

De aceea, unitatea noastră – darul Duhului Sfânt de la Rusalii – este crucială, deoarece unitatea noastră este în sine atât un rod, cât și o mărturie a adevărului lui Dumnezeu. În toate lucrurile, trebuie să ne străduim să ne depășim slăbiciunile și ispitele omenești care ne amenință unitatea și să permitem Duhului Sfânt să ne lumineze mințile și să locuiască în inimile noastre. Înainte de a putea arăta acest lucru altcuiva, trebuie să trăim acest lucru în viața Bisericii și suntem chemați să facem tot ce ne stă în putință pentru a depăși orice anomalii ale vieții Bisericii pe care slăbiciunea și păcătoșenia noastră umană le pot provoca atât de ușor.

Este de datoria noastră a tuturor, a credincioșilor ortodocși, precum și a conducătorilor Bisericii noastre ortodoxe, să ne punem sub ascultarea unității Duhului Sfânt. Într-o lume care este sfâșiată de diviziunile umane, de frică, de prejudecăți și de egoism, Biserica trebuie să trăiască o viață diferită dacă vrem să ne putem îndeplini misiunea.

Acest lucru este important atât pentru Bisericele din țările tradițional ortodoxe, cât și pentru Bisericele ortodoxe din societățile multiculturale, multireligioase și multietnice. Cu toții avem responsabilitatea unică și provocatoare de a călca cu fidelitate pe urmele Apostolilor prin adevărul viu care ne-a fost dat de Dumnezeu și care se exprimă în propria noastră unitate. Fie ca Dumnezeu să continue să ne dăruiască harul Său pentru ca noi să fim credincioși acestei vocații, astfel încât să depunem toate eforturile pentru a menține unitatea Duhului în legătura păcii (Ef. 4:3).

Folosim această ocazie pentru a-i ura Excelenței Sale Vladimir Putin, Președintele Federației Ruse, sănătate, fericire și putere în conducerea sa. Recunoaștem cu profundă gratitudine angajamentul său față de susținerea prezenței creștine în Țara Sfântă.

De asemenea, dorim să ne exprimăm dragostea frățească întru Hristos pentru fratele nostru, Sanctitatea Sa Patriarhul Kyrill al Moscovei și al întregii Rusii, și îi dorim mulți ani în slujirea sa patriarhală. Țara Rusiei și popoarele sale au avut o relație lungă și strânsă cu Țara Sfântă timp de secole și prețuim legătura de unitate de care ne bucurăm.

Mulțumesc."

.....

Lunea Sfântului Duh s-a prăznuit și în Biserica Sfintei Treimi din Tuba, în nordul Samariei. Sfânta Liturghie a fost condusă

de Înaltpreasfințitul Arhiepiscop al Gherasei Teofan și au participat numeroși credincioși.

Din partea Secretariatului General

SĂRBĂTOAREA ÎNĂLȚĂRII DOMNULUI LA PATRIARHIE

Joi, 28 mai/10 iunie 2021, Patriarhia a prăznuit Înălțarea Domnului.

La această sărbătoare, Biserica, în semn de mulțumire și bucurie amestecată cu tristețe, pomenește faptul că Domnul nostru Iisus Hristos S-a înălțat la ceruri, la patruzeci de zile după Învierea Sa și după multe arătări ucenicilor Săi. S-a înălțat la ceruri într-o slavă și a șezut de-a dreapta Tatălui, îndumnezeind trupul omenesc pe care și l-a asumat și urmează să vină din nou, pentru a-i judeca pe cei vii și pe cei morți.

Biserica Ierusalimului a prăznuit sărbătoarea chiar la locul Înălțării, pe Muntele Măslinilor, cu Vecernia Mare, miercuri după-amiază, care a fost condusă de ÎPS Arhiepiscop Aristovul al Madabei, împreună-slujitori fiind ieromonahi și diaconi aghiotafiți și preoți de limbă arabă. La slujbă au participat credincioși din Ierusalim. Răspunsurile la strană au fost date de domnul Vasilios Gotsopoulos și de elevii Școlii Patriarhale, în dreapta, și de corul Catedralei Sfântul Iacob, sub conducerea domnului Rimon Kamar, în stânga.

Vecernia a fost urmată de o procesiune până la Mănăstirea Mica

Galilee, unde Preafericirea Sa aştepta pentru a da binecuvântarea Sa, conform obiceiului.

În dimineaţa zilei de sărbătoare, Jertfa fără de sânge a fost săvârşită în acelaşi loc, de către Preasfinţitul Arhiepiscop Aristovul al Madabei, împreună-slujitori fiind Arhimandriţii aghiotafiţi Kallist, Dionisie şi Ştefan, preoţi vorbitori de limba arabă, şi Ierodiaconii Evloghie şi Simeon. Răspunsurile la strană au fost date de corurile care au cântat şi la Vecernie, iar la slujbă au participat Consulul General al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vlioras, şi mulţi creştini credincioşi.

În timpul Sfintei Liturghii, Preafericitul Părinte şi Patriarh al Ierusalimului şi Părinţii-membri ai Sfântului Sinod au venit pentru închinare şi apoi au vizitat Imamul adiacent Moscheii, din motive de bunăvoinţă. Apoi, soborul patriarhal l-a vizitat pe monahul Ahilie la Sfânta Biserică a Înălţării, situată vizavi de Altar, Mănăstirea Rusă a Înălţării, unde Preafericirea Sa s-a adresat conducătorului mănăstirii, arhimandritul Romanos, după cum urmează:

„Înalt Preasfinţiile Voastre,

Preasfinţiile Voastre,

Dragă Părinte Romanos,

Cuvioşi părinţi,

Iubiţi Monahi,

Surori şi fraţi,

La această slăvită sărbătoare a Înălţării, care este pecetea Învierii, ne alăturăm cuvintelor imnului străvechi:

Plinind rânduiala cea pentru noi şi pe cele de pe pământ unindu-le cu cele cereşti,

Te-ai înălțat întru slavă, Hristoase, Dumnezeuul nostru,

de unde nicicum nu Te-ai despărțit; ci, rămânând nedepărtat, strigi celor ce Te iubesc pe Tine:

„Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră”

Aici înțelegem semnificația profundă a Înălțării, și anume că deși Domnul nostru Iisus Hristos a plecat la Tatăl pentru a ne pregăti un loc, chiar și așa, noi suntem încă în legătură intimă cu El. Așa cum spune atât de clar imnul, suntem nedepărtați.

Această relație de nezdruccinat cu Domnul nostru Iisus Hristos, care își găsește cea mai înaltă expresie în această viață în slujirea Sfintei Liturghii, este garanția îndumnezeirii noastre finale. Acesta este scopul fiecărui creștin, iar acest obiectiv al unirii depline cu Dumnezeu trebuie să fie centrul zilnic al vieții noastre spirituale. Iar această asigurare este, de asemenea, tăria și mângâierea noastră în momentele de suferință și dificultate.

Anul trecut, la această sărbătoare, nu am putut fi alături de voi. Dar în acest an bucuria noastră este deplină prin posibilitatea de a fi în acest loc sfânt în această zi. Și astfel ni se reamintește cu putere că Locurile Sfinte, pe care Pronia Dumnezeiască le-a pus sub tutela și protecția Patriarhiei Ierusalimului, nu sunt doar curiozități arheologice; dimpotrivă, sunt martori vii ai istoriei noastre sfinte și sunt locuri de rugăciune, de cult și, mai ales, locuri în care se slujește Dumnezeiasca Euharistie.

În această acțiune a Sfintei Liturghii, Biserica Mamă a Ierusalimului îi adună pe toți credincioșii ortodocși în îmbrățișarea adevăratului spirit ecumenic ortodox. Suntem bucuroși să îi avem astăzi alături de noi pe reprezentanții Bisericilor naționale ortodoxe, pentru a putea arăta lumii credința și mărturia noastră ortodoxă unită. Acesta este un puternic semn vizibil al unității noastre, care este un dar

prețios ce trebuie cultivat și susținut de către toți.

Și totuși, mai departe, avem responsabilitatea de a ne asigura că Locurile Sfinte sunt deschise tuturor oamenilor de bunăvoință, fără deosebire, căci adevăratul spirit ecumenic ortodox îi primește pe toți, pentru ca toți să cunoască înflorirea duhovnicească a acestor locuri care sunt semne ale întâlnirii divino-umane. În acest fel, Patriarhia garantează caracterul creștin al Ierusalimului și al Țării Sfinte.

Ne bucurăm, așadar, la această mare sărbătoare și ne rugăm ca Domnul nostru Iisus Cel răstignit, înviat și înălțat să ne lumineze inimile și să ne întărească în misiunea noastră. Amin.”

Preafericirea Sa i-a oferit Arhimandritului Romanos o icoană-pictură a Ierusalimului și a primit în schimb o icoană a Maicii Domnului.

Vizitele patriarhale s-au încheiat la Mănăstirea Mica Galilee, unde Părintele Stareț, Arhimandritul Antim, a oferit micul dejun, cu lapte și ouă.

Din partea Secretariatului-General

DISCURSUL PRAFERICITULUI PATRIARH TEOFIL AL III-LEA LA

SĂRBĂTOAREA ÎNĂLȚĂRII DE PE MUNTELE MĂSLINILOR LA MĂNĂSTIREA ELEON

„Dragă Părinte Romanos,

Cuvioși părinți,

Iubiți Monahi,

Surori și frați,

La această slăvită sărbătoare a Înălțării, care este pecetea Învierii, ne alăturăm cuvintelor imnului străvechi:

Plinind rânduiala cea pentru noi și pe cele de pe pământ unindu-le cu cele cerești,

Te-ai înălțat într-o slavă, Hristoase, Dumnezeuul nostru,

de unde nicicum nu Te-ai despărțit; ci, rămânând nedepărtat, strigi celor ce Te iubesc pe Tine:

„Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră”

Aici înțelegem semnificația profundă a Înălțării, și anume că deși Domnul nostru Iisus Hristos a plecat la Tatăl pentru a ne pregăti un loc, chiar și așa, noi suntem încă în legătură intimă cu El. Așa cum spune atât de clar imnul, suntem nedepărtați.

Această relație de nezdruccinat cu Domnul nostru Iisus Hristos, care își găsește cea mai înaltă expresie în această viață în slujirea Sfintei Liturghii, este garanția îndumnezeirii noastre finale. Acesta este scopul fiecărui creștin, iar acest obiectiv al unirii depline cu Dumnezeu trebuie să fie centrul zilnic al vieții noastre spirituale. Iar această asigurare este, de asemenea, tăria și mângâierea

noastră în momentele de suferință și dificultate.

Anul trecut, la această sărbătoare, nu am putut fi alături de voi. Dar în acest an bucuria noastră este deplină prin posibilitatea de a fi în acest loc sfânt în această zi. Și astfel ni se reamintește cu putere că Locurile Sfinte, pe care Pronia Dumnezeiască le-a pus sub tutela și protecția Patriarhiei Ierusalimului, nu sunt doar curiozități arheologice; dimpotrivă, sunt martori vii ai istoriei noastre sfinte și sunt locuri de rugăciune, de cult și, mai ales, locuri în care se slujește Dumnezeiasca Euharistie.

În această acțiune a Sfintei Liturghii, Biserica Mamă a Ierusalimului îi adună pe toți credincioșii ortodocși în îmbrățișarea adevăratului spirit ecumenic ortodox. Suntem bucuroși să îi avem astăzi alături de noi pe reprezentanții Bisericilor naționale ortodoxe, pentru a putea arăta lumii credința și mărturia noastră ortodoxă unită. Acesta este un puternic semn vizibil al unității noastre, care este un dar prețios ce trebuie cultivat și susținut de către toți.

Și totuși, mai departe, avem responsabilitatea de a ne asigura că Locurile Sfinte sunt deschise tuturor oamenilor de bunăvoință, fără deosebire, căci adevăratul spirit ecumenic ortodox îi primește pe toți, pentru ca toți să cunoască înflorirea duhovnicească a acestor locuri care sunt semne ale întâlnirii divino-umane. În acest fel, Patriarhia garantează caracterul creștin al Ierusalimului și al Țării Sfinte.

Ne bucurăm, așadar, la această mare sărbătoare și ne rugăm ca Domnul nostru Iisus Cel răstignit, înviat și înălțat să ne lumineze inimile și să ne întărească în misiunea noastră.

Amin.”

PREAFERICITUL PATRIARH TEOFIL AL IERUSALIMULUI SLUJEȘTE ÎN TUR'AN DIN GALILEEA

Duminică, pe 24 mai /6 iunie 2021, Duminica orbului, potrivit Penticostarului, Preafericitul Părinte și Patriarh al Ierusalimului Teofil a oficiat Sfânta Liturghie la Sfânta Biserică a Sfântului Mare Mucenic și Purtător de Biruință Gheorghe, în comunitatea greco-ortodoxă de limbă arabă din Tur'an, un orașel de lângă Cana, care aparține de Mitropolia Nazaretului.

Comunitatea greco-ortodoxă are aproximativ 400 de membri și este îndrumată de preotul paroh Spiridon.

Preafericirea Sa a fost primit cu căldură de cercetași, preoți și membrii parohiei.

Împreună-slujitori ai Preafericirii Sale au fost ÎPS Mitropolit Kyriakos al Nazaretului, Arhiepiscopul Aristarh al Constantinei, Arhimandriții Partenie, Ilarion și Artemie, Preotul paroh Spiridon și alți preoți vorbitori de limbă arabă și rusă, Arhidiaconul Marcu și Ierodiaconul Evloghie. Răspunsurile la strană au fost date de corul parohiei, la slujbă participând și oamenii din această comunitate.

Înainte de Sfânta Împărtășanie, Preafericirea Sa a rostit următoarea predică:

„Ieșind Iisus din templu, a aflat un om orb din naștere; și, făcându-I-se milă, a pus tină pe ochii lui și a zis către dânsul: Mergi de te spală în Siloam! Și, spălându-se a văzut, dând slavă lui Dumnezeu. Iar cei de aproape ai lui ziceau

către el: Cine ți-a deschis ochii, pe care nimeni din cei ce văd n-au putut să-i vindece? Iar el a strigat, zicând: Un om care se cheamă Iisus, Acela mi-a zis: Spală-te în Siloam, și am văzut. Acesta este cu adevărat Mesia Hristos despre Care a grăit Moise în Lege: Acesta este Mântuitorul sufletelor noastre”.

Iubiți frați întru Hristos,

Credincioși Creștini,

Harul atotputernic al Mântuitorului nostru Iisus Hristos ne-a adunat astăzi în frumosul nostru oraș Tur'an din Galileea, ca să prăznuim împreună minunea cu orbul din naștere săvârșită de către Domnul nostru Iisus Hristos, Cel Care a luminat lumea.

„Iisus a răspuns: Nici el nu a păcătuit, nici părinții lui, ci ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu. Trebuie să fac, până este ziuă, lucrările Celui Care M-a trimis pe Mine; că vine noaptea când nimeni nu poate să lucreze. Atât cât sunt în lume, Lumină a lumii sunt. Acestea zicând, a scuipat jos și a făcut tină din scuipat, și a uns cu tină ochii orbului. Și i-a zis: Mergi de te spală în scăldătoarea Siloamului (care se tâlcuiește «trimis»). Deci s-a dus și s-a spălat și a venit văzând” (Ioan 9, 3-7).

Tâlcuind aceste cuvinte ale Evangheliei, Sfântul Chiril al Alexandriei subliniază acestea: În primul rând, Hristos este lumină, dar lumină înțelegătoare. „Cel Unul Născut este lumină înțelegătoare care știe și poate să lumineze nu numai cele din lumea aceasta, dar și întreaga zidire mai presus de lume care este necuprinsă”.

În al doilea rând, de bună voie l-a vindecat pe orb care, după ce a fost vindecat, nu l-a cunoscut pe Hristos. „Fără a fi rugat, fără să-i ceară cineva, din a Sa voie, din propriul imbold, a hotărât să-l vindece pe acest om”.

În al treilea rând, Hristos a arătat că El este cel Care ne-a

făcut pe noi oameni la început din pământ (Cf. Facerea 2, 7). „Nimic întâmplător nu face Mântuitorul, căci, ungându-l pe orb cu tină și dăruindu-i ceea ce lipsea, ca un cusur al firii ochiului, a arătat astfel că El este Cel Care ne-a făcut pe noi la început, Făcătorul și Ziditorul a toate”.

Trebuie menționat faptul că, în porunca lui Iisus: „Mergi de te spală în scăldătoarea Siloamului (care se tâlcuiește «trimis»)” (Ioan 9, 7), Sfântul Chiril distinge un înțeles tainic, după cum spune: „Considerăm că cel trimis nu este altul decât Dumnezeu cel Unul Născut, Care a fost trimis de Tatăl și ne-a cercetat de sus ca să nimicească păcatul și înșelăciunea diavolului. Cunoscând că El Însuși Se află nevăzut în apa sfintei cristelnițe, noi ne spălăm cu credință, nu pentru a îndepărta murdăria trupului, după cum este scris (Cf. 1 Petru 3, 21), ci pentru a spăla întinarea și necurăția ochilor minții și, curați fiind, să vedem limpede frumusețea dumnezeiască. Astfel, credem că Trupul lui Hristos este dătător de viață, pentru că este biserică și loc de sălășluire a lui Dumnezeu Cuvântul cel viu și deține toată puterea Lui. Spunem de asemenea că este și pricina luminării pentru că acesta este trupul luminii celei după fire și după adevăr”.

Cu alte cuvinte, lipsa ochilor orbului, prin atingerea mâinilor lui Iisus, a arătat limpede că Hristos este Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, Om desăvârșit și Dumnezeu desăvârșit. A arătat de asemenea că nu numai prin dumnezeiasca putere a cuvântului Lui, ci și prin dumnezeiasca lucrare a trupului și a mâinilor Lui învie morți, precum fiul văduvei din Nain (Cf. Luca 7, 13-14) și dă ochi orbilor, precum acesta despre care vorbim.

Iar celor care „își întorc auzul de la adevăr” (2 Timotei 4,4), adică cei care nu cred și neagă minunile pe care le face Iisus înaintea lor, spune: „Chiar dacă nu credeți în Mine, credeți în aceste lucrări, ca să știți și să cunoașteți că Tatăl este în Mine și Eu în Tatăl” (Ioan 10, 38).

Hristos, iubiții mei frați, este viu, prezent și lucrător în Biserică și prin Biserică și mai ales în Taina Sfintei Euharistii. Hristos, după cum am mai spus, este doctorul, tămăduitorul și luminătorul sufletelor și trupurilor noastre. Aceasta o mărturisește și Evanghelistul Luca, zicând: „Iisus a vindecat pe mulți de boli și de răni și de duhuri rele și multor orbi le-a dăruit vederea” (Luca 7, 21). Această putere a dat-o ucenicilor și Apostolilor Lui, după cum mărturisește Evanghelistul Matei: „Chemând la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate ca să le scoată și să tămăduiască orice boală și orice neputință” (Matei 10, 1).

Cu alte cuvinte, Una Sfântă Sobornicească și Apostolească Biserică a lui Hristos este trupul Lui teandric și scăldătoarea duhovnicească Siloam, după cum spune Sfântul Ioan Gură de Aur: „După cum Hristos este piatră duhovnicească, așa este și Siloam (care se tâlcuiește «trimis») duhovnicesc”.

Această putere dumnezeiască, mai presus de minte și om, a scăldătorii Siloam, adică a Bisericii lui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, suntem chemați să o cerem cu credință, dragoste și smerenie. Și, împreună cu innograful, să zicem: „Soare nematerial al dreptății, Hristoase Dumnezeule, Care celui din naștere lipsit de lumină i-ai luminat atât ochii trupești cât și cei sufletești, cu preacurată atingerea Ta, luminând și ochii noștri cei sufletești, arată-ne fii ai zilei, ca să strigăm Ție cu credință: Mare și negrăită este milostivirea Ta spre noi, Iubitorule de oameni, slavă Ție”.

Sfânta Liturghie a fost urmată de agapă și masa de prânz în timpul căreia Preafericirea Sa a rostit această cuvântare:

„Mare este Domnul nostru peste toți dumnezeii. Toate câte a vrut Domnul a făcut în cer și pe pământ ” (Psalmul 134, 5-6).

Stimate domnule Președinte al Epitropiei Bisericești,

Cinstiți membri ai Epitropiei Bisericești,

Iubiți frați în Hristos,

Faptul că ne aflăm împreună în a șasea Duminică după Paști are o însemnătate deosebită. Și aceasta pentru că, prin milostivirea negrăită a Dumnezeuului nostru cel în Treime, au fost înlăturate restricțiile impuse datorită pandemiei covid 19.

Firește noi, ca entitate bisericească și liturgică – mă refer la Sfânta noastră Biserică a Ierusalimului – nu am încetat nici un moment slujirea noastră cea în Hristos, atât cea liturgică cât și cea pastorală. Depărtarea fizică dintre noi a acoperit-o mereu legătura mentală și duhovnicească.

Biserica lui Hristos, care este Trupul lui Hristos, nu poate fi înțeleasă fără membrii ei.

„Precum trupul unul este și are mădule multe, iar toate mădulele trupului, multe fiind, sunt un trup, așa și Hristos. Pentru că într-un Duh ne-am botezat noi toți, ca să fim un singur trup, fie iudei, fie elini, fie robi, fie liberi, și toți la un Duh ne-am adăpat” (1 Corinteni 12, 12-13), propovăduiește dumnezeiescul Pavel.

Biserica lui Hristos, precum am spus în predica noastră, este, potrivit Sfântului Ioan Gură de Aur, scaldătoarea duhovnicească și Hristos este Siloam, adică trimisul lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Cuvântul Lui.

Aceasta înseamnă că înăuntrul Bisericii Îl vedem pe Domnul nostru Iisus Hristos ca pe doctorul nostru trupesc și duhovnicesc. Cu alte cuvinte, iubiții mei frați, Biserica lui Hristos și refugiul nostru sigur, este chivotul mântuirii și scaldătoarea renașterii noastre în Duhul Sfânt. Aceste cuvinte nu sunt imprecise, ci reale. Aceste cuvinte devin inteligibile atunci când credința în Hristos cel răstignit și înviat rămâne statornică și sporește. Hristos este lumina lumii și mai ales

Hristos a înviat! La mulți ani!"

**PRAZNICUL SFINȚILOR
CONSTANTIN ȘI ELENA LA
PATRIARHIE**

Această sărbătoare a fost prăznuită ca sărbătoare a Tronului Patriarhiei, deoarece Constantin cel Mare și mama sa, Sfânta Elena, au ctitorit Sfintele Altare, Înfricoșătoarea Golgota, Preasfântul Mormânt și au stabilit Frăția Aghiotafită ca gardian al acestora.

Această sărbătoare a fost prăznuită la Biserica Patriarhală și Monahală a Sfinților Constantin și Elena, în inima Frăției Aghiotafite, cu Vecernia de miercuri după-amiază, la care a

participat IPS Părinte al nostru și Patriarhul Ierusalimului Teofil. Slujba a fost săvârșită de preoții slujitori ai Bisericii și de alți părinți aghiotafiți, cu participarea arhiepiscopilor, ieromonahilor și călugărilor din Frăție. Răspunsurile la strană au fost date de conducătorul corului bizantin al Bisericii, Arhimandritul Evsevie, și de Ierodiaconul Simeon. După Vecernie, Preafericirea Sa și Părinții au primit tradiționala colivă și pâine uscată în afara Epitropikonului.

În ziua praznicului, Utrenia și Sfânta Liturghie au fost oficiate de Preafericirea Sa, avându-i drept împreună-slujitori pe ieromonahii aghiotafiți, după Tipicul Frăției. La Liturghie au participat credincioși creștini din Ierusalim și Consulul General al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vlioras.

La sfârșitul Sfintei Liturghii, Preafericirea Sa și ceilalți Părinți îmbrăcați în veșminte liturgice au urcat în Sala de Recepție, urmați de cei prezenți.

Pe drumul spre Sală, maica Serafima, care se ocupă de Brutărie, a împărțit obișnuitele pâinici tuturor.

În sala de recepție a Patriarhiei, Preafericirea Sa a rostit această cuvântare:

„Rănit fiind pe Cruce, Făcătorul soarelui și al făpturii, pe tine ca pe o stea luminoasă din cer prin stele te-a tras, căruia întâi și stăpânia împăratească ți-a dat. Pentru aceasta pe tine te laudăm, Constantine împărate prea credinciosule, împreună cu Elena maica ta cea de Dumnezeu înțeleptită”.

Excelența voastră Domnule Consul General al Greciei Evangelos Vliora,

Cinstiți Părinți și Frați,

Credincioși Creștini,

Sfânta Biserică a lui Hristos se bucură astăzi tainic la cinstita pomenire a Sfinților slăviților de Dumnezeu încununaților mari Împărați Constantin și Elena cei întocmai cu Apostolii care au făcut să înceteze idolatria și au aflat Sfânta Cruce prin care s-a descoperit dreptatea dumnezeiască și adevărul cel în Hristos.

De aceea am venit în această Biserică închinată lor unde am săvârșit dumnezeiasca Liturghie patriarhală însoțiți de Părinții și Frații Aghiotafiți, cinstind astfel sfânta lor pomenire.

Lucrarea plăcută lui Dumnezeu și evlavia Marelui Constantin le evidențiază istoricul bisericesc Eusebiu din Cezareea: „Constantin este singurul împărat al romanilor care l-a cinstit cu nespusă evlavie pe Dumnezeu, Împăratul a toate, și singurul care a propovăduit tuturor cuvântul lui Hristos; singurul care poate spune că a slăvit ca nimeni altul de-a lungul secolelor Biserica Lui, singurul care a desființat rătăcirea politeismului și ne-a eliberat de idolatria de orice fel și, mai ales, este singurul care, pentru toate acestea, s-a învrednicit și în această viață și după moarte de cele pe care nimeni nu le poate descrie, nici dintre greci, nici dintre barbari nici chiar dintre romanii de mare vază, ca unul care este pomenit ca nimeni altul în toate veacurile”.

Cu adevărat, Marele Constantin, în chip deosebit a slăvit Biserica lui Hristos în general și Biserica Ierusalimului în special. Putem spune că prezența până astăzi a Creștinilor în Țara Sfântă și în regiunea mai largă a Orientului Mijlociu se datorează Marelui Constantin și Maicii sale, Sfânta Elena, care au scos la iveală Sfintele Locuri și au ridicat biserici mărețe, precum Biserica Învierii peste Sfântul Mormânt și Biserica Nașterii Mântuitorului Iisus Hristos din Betleem.

Datorită marelui Constantin, Creștinii au constituit neamul bine-credincios, împărătesc al elenilor Ortodocși și au sporit măreția spirituală inegalabilă a elenismului, după cum spune

părintele Gheorghe Metallinos: „Marele Constantin este cel care din „roman”, devine primul „romeos” care duce „poporul care poartă numele lui Hristos” la sobornicitatea și universalitatea eleno-ortodoxă”. Potrivit părintelui Gheorghe Florovsky, Marele Constantin a contribuit substanțial la integrarea elenismului în tradiția Creștină Ortodoxă.

Iar noi, iubiții mei frați, recunoscători fiind pentru darurile dumnezeiești ale Părintelui Luminilor, dar și pentru marile binefaceri ale Sfinților Constantin și Elena cei întocmai cu Apostolii, împreună cu imnograful să zicem: *„Bucură-te, Constantine preaînțelepte, izvorule al Ortodoxiei, care adăpi totdeauna cu apele dulci toată partea cea de sub soare; bucură-te, rădăcină din care a odrăslit rodul care hrănește Biserica lui Hristos. Bucură-te, lauda marginilor, preamărite, acela ce ești mai întâi între împărații creștinești; bucură-te, bucuria credincioșilor”*.

Hristos a înviat! La mulți ani!

La amiază avut loc masa mănăstirească.

Din partea Secretariatului General

PRĂZNUIREA SAMARINENCEI

DUMINICII

Duminică, pe 17/30 mai 2021, Patriarhia a sărbătorit Duminica Samarinencei la altarul Fântânii lui Iacob din Nablus, Samaria.

La această sărbătoare, întreaga Biserică și în special Biserica Ierusalimului pomeneste întâlnirea și convorbirea femeii samaritene din orașul Sihar cu Domnul nostru Iisus Hristos, la fântâna lui Iacov, când Domnul i-a descoperit felul în care trăia și i-a spus că El este Mesia, Hristosul. De asemenea, i-a spus că „Duh este Dumnezeu și cei ce I se închină trebuie să I se închine în duh și în adevăr”, nici pe Muntele Gerizim, nici la Ierusalim (Ioan 4, 5-42).

Spre pomenirea acestui eveniment evanghelic răscumpărător, Sfânta Liturghie a fost slujită în magnifica biserică construită deasupra fântânii de către Părintele Stareț, Arhimandritul Iustin. Biserica este închinată femeii samaritene care a crezut în Domnul și a suferit moarte de mucenic pentru El și membrii familiei sale, surorile Sfintele Anatoli, Foto, Fotida, Paraskevi Kyriaki și cei doi fii ai ei, Sfinții Fotinos și Iosis.

Împreună-slujitori ai Preafericirii Sale au fost ÎPS Mitropolit Timotei al Bostrei, Arhiepiscopul Aristarh al Constantinei, ieromonahi aghiotafiți și preoți și diaconi vorbitori de limbă arabă, răspunsurile la strană fiind date de doctorul Yacubi și de alți cântăreți bizantini, din parohiile învecinate. La slujbă au participat numeroși credincioși locali și pelerini din Israel, precum și Consulul General al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vlioras.

Înainte de Sfânta Împărtășanie, Preafericirea Sa a ținut următoarea predică:

„Când Domnul a venit la fântână, Samarineanca a rugat pe Cel milostiv: Dă-mi apa credinței și voi primi apele Botezului, bucurie și izbăvire, Dătătorule de viață, Doamne, slavă Ție!”, cântă imnograful Bisericii.

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși Creștini,

Izvorul vieții și al nemuririi, Hristos Dumnezeuul nostru, ne-a adunat pe toți în acest loc sfânt, la Fântâna Patriarhului Iacov, unde femeia samarineancă L-a întâlnit pe Domnul, pentru ca, pascal, prin doxologie și Euharistie, să prăznuim Duminica Samarinenței.

Atunci când Hristos S-a întâlnit cu Samarineanca la fântâna lui Iacov, unde, „fiind ostenit de călătorie, S-a așezat lângă fântână” (Ioan 4, 6), i-a zis: „Oricine bea din apa aceasta, va înseta iarăși. Dar cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu nu va mai înseta în veac, căci apa pe care i-o voi dau Eu se va face în El izvor de apă curgătoare spre viață veșnică. Femeia a zis către El: Doamne, dă-mi această apă ca să nu mai însetez.” (Ioan 4, 13-15).

Tâlcuind aceste cuvinte ale Domnului, Sfântul Chiril al Alexandriei spune: „Trebuie să știm că Mântuitorul numește apă Harul Duhului Sfânt. Dacă cineva se face părtaș acestui Har, atunci va izvorî înăuntrul lui darul dumnezeieștilor învățături, adică puterea învățăturii Sfintelor Scripturi. Acesta va putea cu ușurință să-i învețe pe cei care însetează după cuvântul ceresc al lui Dumnezeu. Aceștia au fost, în viața lor pământească, Sfinții Prooroci și Apostoli și urmașii lucrării lor apostolești”.

Tocmai de acest Har al Sfântului Duh s-a împărtășit Samarineanca, potrivit cuvântului Domnului: „apa pe care i-o voi dau Eu se va face în El izvor de apă curgătoare spre viață

veșnică” (Ioan 4, 14).

Trebuie menționat că Samarineanca nu era în măsură să înțeleagă înțelesul mai adânc. Cu toate acestea, Iisus i S-a descoperit, după cum mărturisește Sfântul Ioan Evanghelistul: „I-a zis femeia: Știm că va veni Mesia Care Se cheamă Hristos. Când va veni, Acela ne va vesti nouă toate. Iisus i-a zis: Eu sunt, Cel Ce vorbesc cu tine” (Ioan 4, 25-26). Într-adevăr, Hristos nu numai că i S-a dezvăluit pe El Însuși, dar a și învățat-o adevărul ascuns și în Vechiul Testament, potrivit căruia „Duh este Dumnezeu și cei ce I se închină trebuie să I se închine în duh și în adevăr” (Ioan 4, 24).

Spunem aceasta pentru că, după cum afirmă Sfântul Chiril al Alexandriei, Hristos nu Se arată doar oamenilor neînvățați, precum Apostolii, care erau pescari, sau celor care nu cunosc și păcătuiesc din neștiință, precum femeia Samarineancă, ci și oamenilor ale căror suflete însetează după adevăr și înăuntru cărora s-a născut credința mai înainte de cunoașterea tainelor desăvârșite.

Cu alte cuvinte, Hristos „Care voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină” (1 Timotei 2, 4), o cheamă pe Samarineancă, pentru a nu rămâne în credința ei simplă, începătoare, ci să avanseze la credința desăvârșită care duce la dumnezeire, adică luminarea în Duhul Sfânt, ceea ce s-a și întâmplat pentru că ea s-a arătat apoi întocmai cu Apostolii și muceniță pentru dragostea lui Hristos.

Dorința vie pentru credința desăvârșită o formulează foarte limpede Sfântul Ignatie Teoforul în epistola sa către romani: „Dragostea mea s-a răstignit și nu este în mine foc iubitor de materie, ci „apă vie” care îmi vorbește dinăuntru: Vino la Tatăl. Nu mă îndulcesc de mâncarea stricăcioasă, nici de plăcerile lumii acesteia. Pâinea lui Dumnezeu o voiesc care este Trupul lui Iisus Hristos Cel din sămânța lui David și vreau să beau Sângele Lui care este dragoste nestricăcioasă”.

Femeia Samarineancă, care mai târziu a fost numită de Hristos Fotini și care a primit și cununa muceniciei în timpul împăratului roman Neron, dănuiește acum în cer împreună cu toți Sfinții.

Sfânta Fotini nu a încetat a ne vesti închinarea corectă, cea în duh și adevăr, către Dumnezeu Tatăl (Cf. Ioan 4, 24), precum și viețuirea creștină în bună-credință și frică de Dumnezeu, adică în faptă și gândire.

Spunem aceasta pentru că „nu oricine Îmi zice: Doamne, Doamne, va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu Celui din ceruri” (Matei 7, 21), pune Domnul. Iisus îi ceartă pe cei ale căror cugete, dorințe și fapte sunt străine de voia lui Dumnezeu și spune, amintind cuvinte Proorocului Isaia: „Poporul acesta Mă cinstește cu buzele, dar inima lor este departe de Mine. Și zadarnic Mă cinstesc ei, învățând învățături ce sunt porunci ale oamenilor” (Matei 15, 8-9; Isaia 29, 13).

Cu alte cuvinte, iubiții mei frați, femeia Samarineancă pe care o prăznuim astăzi constituie un exemplu de urmat în ceea ce privește interesul nostru pentru adevărurile credinței și tradiției noastre Ortodoxe și pentru slujirea corectă adusă lui Dumnezeu.

Închinându-ne, așadar, în Duh și adevăr Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos cel născut din Fecioara Născătoare de Dumnezeu, mulțumim cu pocăință și smerenie, și spunem, împreună cu imnograful: „Apă a vieții ești, a strigat Samarineanca lui Hristos. Deci, adapă-mă, Cuvinte, cu dumnezeiescul Tău har, pe mine cea totdeauna însetată, ca să nu mai fiu stăpânită de uscăciunea necunoștinței, Iisuse Doamne, ci să vestesc măririle Tale”. Amin. Hristos a înviat!

După încheierea Liturghiei, Egumenul Mănăstirii, Arhimandritul Iustin, a ferit masa în timpul căreia Preafericirea Sa a rostit acestea:

„Acestea zice Domnul către Samarineancă: De ai fi știut darul lui Dumnezeu și cine este Cel Ce-ți zice ție: Dă-Mi apă să beau, tu ai fi cerut de la Dânsul și ți-ar fi dat Ție să bei, ca să nu mai însetezi în veac”.

Excelența voastră, domnule Consul General al Greciei,

Stimate Președinte,

Preacuvioase Părinte Arhimandrit Iustin,

Cuvioși Părinți și Frați,

Să mulțumim Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos cel înviat din mormânt, Care ne-a învrednicim să prăznuim pascal Duminica Samarinenței în acest loc, la fântâna lui Iacov, unde Samarineanca a băut din apele duhovnicești ale darului lui Dumnezeu.

Acest dar al lui Dumnezeu este Duhul Sfânt Care alcătuiește și ține toată rânduiala Bisericii, adică Trupul lui Dumnezeu și Mântuitorul nostru Hristos. Amploarea acestui dar dumnezeiesc nu se poate exprima în cuvinte, după cum spune dumnezeiescul Pavel: „Iar lui Dumnezeu mulțumire pentru darul Său cel negrăit” (2 Corinteni 9, 15).

Noi, iubiții mei frați în Hristos, fiind mădulare ale cinstului Trup al lui Hristos, ne împărtășim de Duhul Sfânt, adică de darul ceresc prin Sfântul Botez (Cf. Evrei 6, 4).

Acest dar ceresc îl deține Sfânta noastră Biserică care, de-a lungul veacurilor, dă mărturie despre iubirea nemăsurată și iubirea de oameni a lui Dumnezeu în lume, în general, și în regiunea noastră în mod special. Acest dar neprețuit al chemării noastre la Hristos și la Biserica Lui trebuie să-l recunoaștem mai ales în aceste zile, adică în vreme de dezordine și apostazie, ascultând îndemnurile fericitului Pavel: „Nu încetez a mulțumi pentru voi, pomenindu-vă în rugăciunile mele, ca Dumnezeul Domnului nostru Iisus Hristos,

Tatăl slavei, să vă dea vouă duhul înțelepciunii și al descoperirii, spre deplina Lui cunoaștere și să vă lumineze ochii inimii ca să pricepeți care este nădejdea la care v-a chemat, care este bogăția slavei moștenirii Lui în cei sfinți” (Efes. 1, 16-18).

O rugăm pe femeia Samarineancă pe care o prăznuim azi, care s-a arătat martor al iubirii lui Hristos, ca, împreună cu Sfântul Nou Mucenic Filumen Aghiotafitul, să mijlocească la Domnul Dumnezeu pentru noi toți și pentru pacea în Țara Sfântă și pentru izbăvirea de boala molipsitoare covid 19.

Hristos a înviat! La mulți ani!

Din partea Secretariatului General

REPREZENTANTUL SPECIAL AL UE PENTRU PACEA ÎN ORIENTUL MIJLOCIU ÎN VIZITĂ LA PATRIARHIE

Joi, 27 mai, Preafericitul Părinte Patriarh Teofil III i-a primit pe domnul Sven Koopmans, reprezentantul special al UE pentru Procesul de Pace din Orientul Mijlociu, și pe domnul Sven Kühn von Burgsdorff, principalul reprezentant al Uniunii Europene în Palestina, însoțiți de o delegație de diplomați europeni și ambasadori, la sediul Patriarhiei Ierusalimului.

Alături de șefii Bisericilor din Ierusalim, Preafericirea Sa i-a salutat pe reprezentanți și ambasadori în numele tuturor Bisericilor din Țara Sfântă, exprimându-și aprecierea pentru

vizita care vine într-un moment sensibil prin care trece regiunea. Preafericirea Sa a afirmat, de asemenea, relațiile bune dintre oamenii din Țara Sfântă și Europa și rolul important pe care îl joacă pelerinii europeni în Țările Sfinte, în special în Ierusalim, dornici de întoarcere după eliminarea restricțiilor de călătorie cauzate de pandemia de COVID-19. Evidențiind marile greutăți economice pe care le are și continuă să le provoace această pandemie în diferite părți ale Țării Sfinte, Patriarhul Ierusalimului și liderii Bisericii au indicat că evenimentele recente din Țara Sfântă, în special războiul de pe Fâșia Gaza, au complicat scena și au adâncit rănilor deja provocate de pandemie.

Liderii Bisericii au avertizat cu privire la puterea și influența crescândă a radicalilor israelieni, care vizează creștinii și musulmanii din Țara Sfântă. Acest radicalism a ajuns la punctul de a se face agresiuni verbale și fizice repetate împotriva clerului creștin fără urmărire penală sau pedeapsă legală. Ultima dintre acestea a fost asaltul fizic asupra a doi clerici armeni din afara zidurilor mănăstirilor, care se află în inima Cartierului armean, pe lângă asaltul asupra școlii-seminar teologic ortodox grec de pe Muntele Sion și atacul incendiar asupra Bisericii tuturor națiunilor – Ghetsimani, explicând că aceste atacuri, care apar prea des, au devenit din păcate parte din viața de zi cu zi.

La rândul său, Patriarhul Teofil a afirmat că clerul creștin lucrează pentru justiție, pace și securitate în Țara Sfântă, dar cea mai mare preocupare a lor este protejarea comunităților creștine locale, în special în Ierusalim, „ca Biserici, am stat puternici și uniți în fața violenței și a vandalismului în curs. Dar situația s-a schimbat semnificativ. Dacă ar fi pur și simplu să avem de-a face cu hărțuirea, ne-am putea descurca. Dar miza este acum prea mare. Căci suntem față în față cu grupuri radicale care caută și lucrează în mod sistematic pentru evacuarea noastră din Orașul Sfânt, fie în

amenințarea de a pune mâna pe proprietățile Bisericii, mai exact de la Poarta Jaffa – care este intrarea în cartierul creștin și spre drumul pelerinilor către Sfântul Mormânt – sau în Sheikh Jarrah – unde încercările din ultimele zile de a disloca forțat localnicii au izbucnit în violența pe care am văzut-o pe ecranele televizoarelor noastre.”

În timpul unei sesiuni de întrebări și răspunsuri, liderii Bisericilor au subliniat că salvarea prezenței creștine autentice în regiune păstrează natura sa diversă, identitatea adevărată și trăsăturile unice și că toate acestea se confruntă acum cu un mare pericol datorat grupurilor radicale israeliene, adăugând că Bisericile și creștinii au drepturi istorice în Țara Sfântă și sunt dedicați păcii în ciuda situației la care sunt expuși. Preaferinții și Înalt Preasfințiții au subliniat, de asemenea, că ușile ierusalimitenilor vor rămâne deschise pelerinilor din întreaga lume, subliniind importanța custodiei hașemite a locurilor sfinte creștine și islamice din Țara Sfântă, precum și rolul remarcabil de conducere pe care Majestatea Sa Regele Abdullah al II-lea îl joacă în păstrarea acestei tutele și în protejarea sfințeniilor din Orașul Sfânt.

În cele din urmă, șefii Bisericilor au cerut sprijinul comunității internaționale, în eforturile de confruntare a grupurilor radicale israeliene, pentru a apăra prezența creștină autentică în Ierusalim și în restul Țării Sfinte, în cadrul unei adevărate cooperări și a unui parteneriat care respectă rezoluțiile și legitimitatea internațională și păstrează acordul Status Quo în locurile sfinte.

DECERNAREA DISTINCȚIEI REGATULUI HAȘEMIT AL IORDANIEI VREDNICULUI DE POMENIRE PATRIARH AL IERUSALIMULUI BENEDICT

Marți, 12 / 25 mai 2021, în ziua aniversării Independenței Iordaniei, pe Domeniul Regal al Iordaniei, Majestatea Sa Regele Iordaniei, Abdullah Ibn Hussein al II-lea, a înmănat Preafericirii Sale, Patriarhului Ierusalimului Teofil, premiul Regatului Hașemit al Iordaniei pentru vrednicul de pomenire Patriarh al Ierusalimului Benedict, în semn de recunoaștere a contribuției sale la stabilitatea relațiilor dintre Patriarhia Ortodoxă Română și Iordania și la semnarea Legii iordaniene 27 din anul 1958.

Din partea Secretariatului General

PREAFERICITUL PATRIARH AL IERUSALIMULUI TEOFIL SLUJEȘTE SFÂNTA LITURGHIE ÎN ORAȘUL REINE

Duminică 10/23 mai 2021, Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil a săvârșit Divina Liturghie

pentru sărbătoarea Duminicii Slăbănogului la Sfânta Biserică din orașul Reine, de lângă orașul Nazaret.

În această duminică, Biserica pomenește vindecarea de către Domnul a omului care suferea de paralizie de treizeci și opt de ani și nu avea „om, care să îl arunce în scăldătoare, când se tulbură apa” ... dar prin cuvântul Domnului, „și-a luat patul și umbla”(Ioan 5: 2-9).

Pentru acest eveniment festiv, după ce a vizitat mai întâi Mitropolia din Nazaret, Preafericirea Sa a oficiat Sfânta Liturghie la Sfânta Biserică a Comunității din Reine, unde au co-liturghisit ÎPS Mitropoliți Isihie al Kapitoliei și Chiriac al Nazaretului, Arhiepiscopul Aristarh al Constantinei, Ieromonahi aghiotafiți, printre care egumenul Sfintei Mănăstiri a Schimbării la Față a Domnului de pe Tabor, Arhimandritul Hilarion, Părintele Kamarasis, Arhimandritul Nectarie, Preotul Nectarie și Preotul Paroh al acestei Biserici, Părintele Simeon. Răspunsurile la strană au fost date de corul bizantin al comunității.

La Chinonicul Sfintei Liturghii Preafericirea Sa a rostit această cuvântare:

„La scăldătoarea oilor zăcea un om în neputință și, văzându-Te pe Tine, Doamne, striga: Om nu am ca, atunci când se tulbură apa, să mă arunce într-însa; și până când merg eu, altul apucă înaintea mea și ia tămăduire, iar eu zac neputincios. Și îndată, milostivindu-Se Mântuitorul, a zis către Dânsul: Eu pentru tine M-am făcut om, pentru tine M-am îmbrăcat cu trup și tu zici: Om nu am! Ridică-ți patul tău și umblă! Toate Îți sunt Ție cu putință, Sfinte, toate Te ascultă, toate Ți se supun. Adu-Ți aminte de noi toți și ne miluiește, ca un iubitor de oameni”.

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși Creștini,

Harul Sfântului Duh, adică al Duhului Doctorului sufletelor și al trupurilor, al Domnului nostru Iisus Hristos, ne-a adunat pe toți în acest loc sfânt din orașul Reine, pentru ca, cu bucurie pascală, să prăznuim minunea vindecării slăbănogului, care timp de treizeci și opt de ani a așteptat să se vindece de boala sa.

Taina dumnezeieștii Iconomii cea în Hristos a avut un singur scop, anume vindecarea, adică mântuirea sufletelor și trupurilor noastre de boală, adică de păcat, așa cum lămurit spune imnograful: „Eu pentru tine M-am făcut om, pentru tine M-am îmbrăcat cu trup și tu zici: Om nu am!”

În pericopa evanghelică de astăzi a vindecării slăbănogului, distingem și admirăm puterea răbdării și a nădejdi. Omul care era bolnav de treizeci și opt de ani nu a fost copleșit de deznădejde pentru că primea putere și nădejde din credința sa în milostivul Dumnezeu. „Cele ce sunt cu neputință la oameni sunt cu putință la Dumnezeu” (Luca 18, 27), spune Domnul. Spunem aceasta pentru că slăbănogul nu a fost vindecat de Îngerul care din vreme în vreme se cobora în scăldătoare și tulbura apa (Cf. Ioan 5, 4), ci de Stăpânul Îngerilor, Hristos, după cum subliniază Sfântul Ioan Gură de Aur: „Un înger se cobora în scăldătoare și tulbura apa și un singur om se vindeca. A coborât Stăpânul Îngerilor la Iordan și a tulburat apa și a vindecat întreaga lume”.

Potrivit Sfântului Chiril al Ierusalimului, prezența lui Hristos în mijlocul oamenilor este mântuitoare, adică vindecătoare. Să-l ascultăm pe Sfântul Părinte care spune: „Unde Se arată Iisus, acolo este mântuirea, căci, văzând un vameș stând la vamă, l-a făcut Apostol și Evanghelist; fiind îngropat împreună cu cei morți, i-a ridicat pe morți; orbilor le-a dăruit vederea și celor surzi auzul. Și la scăldători a mers, nu căutând locul, ci vindecând bolnavii”.

Dacă Dumnezeu Cuvântul, Domnul nostru Iisus Hristos, făcându-Se om și luând trup din curatele sângeuri ale pururea

Fecioarei Maria, Născătoarea de Dumnezeu, prin Duhul Sfânt, S-a arătat în cer și pe pământ, acum, prin îngroparea de trei zile, prin pogorârea la iad și prin slăvita Înviere cea purtătoare de biruință, s-a arătat și în cele de sub pământ, după cum spune inmograful, Sfântul Ioan Damaschin: „Când Te-ai pogorât la moarte, Acela Ce ești Viața cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea dumnezeirii; iar când ai înviat pe cei morți din cele dedesubt, toate Puterile cerești au strigat: Dătătorule de viață, Hristoase Dumnezeul nostru, slavă Ție!”.

Învierea lui Hristos, iubiții mei frați, a vestit mutarea noastră de la moarte la viață, adică eliberarea din robia păcatului, după cum propovăduiește fericitul Pavel: „Căci legea Duhului vieții în Hristos Iisus m-a eliberat de legea păcatului și a morții” (Romani 8, 2).

Tâlcuind aceste cuvinte, Teodorit spune: „legea păcatului” înseamnă „stăpânirea păcatului”. Iar Sfântul Chiril al Alexandriei spune: „numește lege a păcatului și a morții cugetul trupesc care ne duce la răutatea de tot felul”.

Potrivit Sfântului Chiril al Ierusalimului, Iisus l-a ales pe slăbănogul care zăcea pentru că „purta o povară mare de păcate și durerea îndelungată a bolii... nu numai trupește, ci și sufletește”. De aceea i-a spus: „Voiești să te faci sănătos?” (Ioan 5, 6). Și adaugă Sfântul Părinte Chiril: „Deoarece mântuirea vine din credință, de aceea slăbănogul a auzit întrebarea: «Vrei?», pentru ca voința să aducă lucrarea. Acest cuvânt al lui Iisus nu este precum al doctorilor trupești. Căci cei care vindecă bolile trupești nu pot spune: «Vrei să te faci sănătos?» Dar Iisus așteaptă voința, primește credința și dă fără să ceară plată”.

Faptul istoric, adică real, al vindecării slăbănogului a arătat puterea mai presus de fire a lui Hristos, Dumnezeu și Omul, pentru că a vindecat o boală fără leac, dar și iubirea Lui de oameni pentru că, după cum spune Sfântul Ioan Gură de

Aur: „Pe cel vrednic de mila și binefacerea Lui, mai înainte de ceilalți l-a văzut Ocrotitorul iubitor de oameni, Hristos”.

Într-adevăr, slăbănogul a avut parte de mila și binefacerea lui Hristos pentru că a arătat „întoarcerea la Dumnezeu prin pocăință și credința în Domnul nostru Iisus Hristos” (Fapte 20, 21), potrivit propovăduirii Lui: „Pocăiți-vă și credeți în Evanghelie” (Marcu 1, 15). Cu alte cuvinte, pocăința este considerată reală atunci când este însoțită de credința în Hristos înviat, ca Izbăvitor și Mântuitor al nostru, ca singura cale prin care suntem călăuziți fără abatere aproape de Dumnezeu. „Eu sunt Calea și Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl Meu decât prin Mine” (Ioan 14, 6).

Noi, iubiții mei frați, suntem chemați să înfruntăm feluritele încercări ale vieții, precum și bolile, avându-l drept pildă pe slăbănogul care „era bolnav de treizeci și opt de ani” (Ioan 5, 5).

Împreună cu innograful să-L rugăm pe Doctorul sufletelor și al trupurilor: „Ridică, Doamne, cu dumnezeiescul Tău ajutor, sufletul meu cel slăbănogit prin păcate de tot felul și prin fapte netrebnice, precum odinioară ai ridicat pe slăbănogul; ca, mântuit fiind, să strig Ție: Slavă puterii Tale, Hristoase îndurate!”

Amin. Hristos a înviat!

După Sfânta Liturghie a urmat tratația și masa unde s-au rostit cuvântări. Preafericirea Sa a rostit această cuvântare:

„Veniți toate neamurile, cunoașteți puterea tainei celei înfricoșătoare: că Hristos Mântuitorul nostru, Cuvântul cel dintru început, S-a răstignit pentru noi și de voie S-a îngropat și a înviat din morți, ca să mântuiască toate. Acestuia să ne închinăm”.

Iubiți frați în Hristos,

Stimate domnule Președinte și stimați membri ai Epitropiei bisericești,

Mulțumim lui Dumnezeu în Treime Care ne-a învrednicit a prăznui astăzi împreună a patra Duminică după Paști, Sărbătoarea sărbătorilor, Învierea Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Învierea din morți a Domnului nostru Iisus Hristos se repetă în marea Taină a dumnezeieștii Euharistii, adică a Sfintei Liturghii, la care suntem chemați pentru a ne împărtăși cu Trupul și Sângele lui Hristos înviat.

Sfânta Biserică a lui Hristos și, mai ales, Biserica Ierusalimului a păzit de-a lungul secolelor „comoara cea bună” (2 Timotei 1, 14), adică credința și tradiția noastră răsăriteană, unitatea membrilor trupului Bisericii și identitatea elino-ortodoxă sau, mai bine zis, *Al intima*.

Și în acest an, a doua oară, prăznuim Paștele în mijlocul provocărilor și al împrejurărilor dureroase. Popoare și neamuri sunt încercate de teamă, nesiguranță și traume cauzate de pandemia de covid 19, dar și de focul ostilităților. Cu toate acestea lumina ipostatică și neînserată a Învierii lui Hristos strălucește pentru că „Iisus Hristos ieri și azi și în veci este același” (Evrei 13, 8), după cum propovăduiește dumnezeiescul Pavel. O mărturie nemincinoasă a acestui fapt este mormântul gol al Mântuitorului Hristos înviat, dar și Sfânta noastră Biserică, adică trupul viu al lui Hristos în lume, care păzește mormântul gol și este propovăduitorul înflăcărat al mesajului purtător de bucurie și nădejde: „Hristos a înviat!”

Tocmai acest mesaj „Hristos a înviat!” a picurat în inimile Creștinilor din Țara Sfântă puterea și curajul de a înfrunta moartea, catastrofa, presiunea, robia, teama și nesiguranța, ascultând mereu îndemnurile fericitului Pavel care spune: „Privegheați, stați tari în credință, îmbărbătați-vă,

întăriți-vă. Toate ale voastre cu dragoste să se facă” (1 Corinteni 16, 13-14).

Această împărtășire a dragostei în Hristos am arătat-o astăzi și noi, clerul și poporul, în cadrul Sfintei Liturghii, adică al dumnezeieștii Euharistii.

În final, vă încredințăm, iubiții mei frați, că Patriarhia Elino-ortodoxă a Ierusalimului constituie corabia duhovnicească și materială pe care a construit-o Domnul, iar nu omul, spre mântuirea celor care locuiesc în ea. (Cf. Evrei 11, 7; 8, 2).

Hristos a înviat! Ani mulți și binecuvântați!”

Din partea Secretariatului General

PREAFERICITUL PATRIARH AL IERUSALIMULUI TEOFIL SE ADRESEAZĂ NOULUI EPISCOP ANGLICAN DIN JERUSALEM

Joi după-amiază, pe 30 aprilie / 13 mai 2021, a avut loc ceremonia de înscăunare a nou-alesului Preasfințit Arhiepiscop Hosam Elias Naoum la Sfânta Catedrală a Sfântului Gheorghe al Bisericii Anglicane din Ierusalim. La ceremonie au fost prezenți: predecesorul noului arhiepiscop, Preacuviosul Suheil Dawani, consulul britanic la Ierusalim, dl. Philip Hall, clerici și laici membri ai acestei Biserici și reprezentanți ai Bisericilor din Ierusalim, printre care Preafericirea Sa, Patriarhul Ierusalimului Teofil, Preafericirea Sa, Patriarhul

Latin în Ierusalim, Pierre Battista Pizzaballa, și Custodele Țării Sfinte, Preasfințitul Părinte Francesco Patton.

Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, care a fost însoțit de Înaltpreasfințitul Arhiepiscop Aristarh al Constantinei, s-a adresat noului Arhiepiscop Anglican Hosam Elias Naoum, subliniindu-i contribuția din perioada în care era Secretarul Întâlnirilor Șefilor Bisericii din Ierusalim. Discursul complet al Preafericirii Sale urmează mai jos:

„Preasfinția Voastră, dragă Părinte Arhiepiscop Hosam,

Stimate doamnă Naoum,

Preasfințite Părinte Arhiepiscop Michael

Sfințiile Voastre,

Cucernici Clerici,

Membri credincioși ai Bisericii Anglicane,

Stimați oaspeți,

Doamnelor și domnilor,

Vă salutăm cu căldură, dragă părinte arhiepiscop Hosam, împreună cu soția și familia dvs., cu această binecuvântată ocazie când prăznuiți atât sărbătoarea Înălțării, cât și înscăunarea voastră cu începutul formal al slujirii voastre ca arhiepiscop anglican la Ierusalim. Sunteți al cincisprezecelea episcop care slujește în comunitatea anglicană din Ierusalim și, împreună cu clerul și poporul vostru, mulțumim Dumnezeuului Atotputernic că ați fost ales pentru această responsabilitate.

După cum știți foarte bine, preluați acest nou rol într-un moment de mare provocare și mare oportunitate. Acesta este un moment dificil pentru orașul nostru și pentru această regiune. Încă trăim cu pandemia și consecințele sale sociale, economice

și spirituale profunde. Există tulburări politice și sociale tulburătoare, iar prezența creștină în Ierusalim și Țara Sfântă se confruntă cu noi amenințări din ce în ce mai mari din partea elementelor radicale care încearcă să submineze peisajul multicultural, multietnic și multireligios de aici, în care am trăit, de secole. Caracterul creștin al Ierusalimului și al Țării Sfinte este amenințat mai mult ca niciodată în timpul vieții noastre.

Chiar și așa, așa cum spune Sfântul Pavel, *nu ne pierdem curajul*. În această perioadă a bucuriei de după sărbătoarea Paștelui, ni s-a reînnoit nădejdea prin învierea Domnului nostru Iisus Hristos. Locurile Sfinte, unde Pronia Dumnezeiască ne-a făcut păzitori și slujitori, rămân surse de reîmprospătare spirituală atât pentru comunitatea creștină locală cât și pentru nenumărații pelerini. Ca nou arhiepiscop al eparhiei anglicane, aduceți o experiență considerabilă, mai ales din rolul dvs. foarte respectat de mulți ani ca secretar al întâi-stătătorilor de biserici, printre care vă ocupați acum locul de drept ca arhiepiscop anglican. Știm, de asemenea, de noua speranță pe care noua dvs. slujire o aduce comunității voastre.

Patriarhia Ierusalimului și Biserica Anglicană din Țara Sfântă au o lungă și strânsă tradiție de respect, afecțiune reciprocă și scop comun în propășirea prezenței creștine în Țara Sfântă. Așteptăm cu nerăbdare să ne aprofundăm relația de-a lungul anilor în care veți conduce și să găsim noi modalități de a călători pe calea unității. Nu trebuie să renunțăm niciodată la angajamentul nostru față de unitatea deplină, sacramentală în Hristos, care este voia Sa pentru toți cei care se numesc creștini. Biserica Ortodoxă și Comunitatea Anglicană împărtășesc o legătură specială, nu în ultimul rând în moștenirea noastră comună patristică, iar aceasta este o bază pe care putem construi relații și mai strânse aici, în regiunea noastră.

Dorim să profităm de această ocazie pentru a menționa încă o

dată respectul și admirația noastră față de predecesorul dvs., arhiepiscopul Suheil, pentru slujirea pastorală dedicată și pentru colaborarea atentă dintre șefii bisericilor și îi dorim lui și soției sale, Saffeeqa, să se bucure de pensie, fericiți și sănătoși.

De asemenea, dorim să profităm de această ocazie pentru a recunoaște rolul Preasfințitului Arhiepiscop de Canterbury în sprijinul său neclintit pentru noi și pentru prezența creștină în Ierusalim și în Țara Sfântă. Arhiepiscopul Justin, ca și predecesorii săi, continuă să fie un bun prieten și aliat pentru noi aici și, pentru aceasta, suntem extrem de recunoscători.

Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze, dragă Părinte Arhiepiscop Hosam, pe soția dumneavoastră Rafa și pe familia voastră, precum și pe toți clericii și oamenii dedicați sarcinii voastre, și fie ca Domnul nostru Iisus Hristos Cel Înviat și Înălțat să vă lumineze inima și mintea acum când vă asumați această nouă misiune de încredere și această responsabilitate.

Mulțumesc”

Din partea Secretariatului-General